

Føroya

SOSIAL-DEMOKRATUR

Bladstjóri
VILLI SØRENSEN
telf. 2172
Postbox 76

Prent:
A. ØSTER

Raktir av sannleikanum

»Dagblaðsstjórin Knút Vang, lögmaðurin, Hákun Djurhuus og ríkisumboðsmaðurin á generalstabsfund móti javnaðarmonnum.

Siggi hesar gævu menn — neyvni betri til tey edlu spælini briggj ella talv — hópast í høgari hól.

Men teir fremja tessverri ikki hesar gævu leikir.

Tað eru hasir garparnir Einar Waag og P. M. Dam, ið skulu neglast. Rímiligt verða lísir sakarninnar skjól og leitað eftir eismhvörjum vápn til atskonar.

Og tá hendir, at teir finna hesar setningarnar í frageiðing vararíkisumboðsmannsins til ríkisumboðsmann Vaga-Hansen, ið er kominn aftur av útlandsferð síni.

Óvanligt fyri ikki at siga nakað verri:

Ríkisumboðsmaðurin handar lögmanninum hesar leysu reglurnar burtur úr embæti — ella tæstamannaskrivinum at nýta í tókum tíma.

Bladstjórin á »Dagblaðnum« harra Knút Vang og tann eini »Dagblaðsins« eigari Hákun Djurhuus, hvørs stíllur er eykendur í teinum ymsu »innleggnum«, og ikki at tala um lögmannin vóru ovurfegnir. Kann litið ætla, hvussu teir hava takkað.

Já, nú kundi lögmaður fara í friði náðum av landinum. Teir ið hansara málagn, »Dagblaðið« áttu skuldu leikir föra, so Einar og Pætur av foldum skuldu týnast.

Men teir gævu menn komu heim av leikvøllum sum slignir menn.

Sannleikin, tá ið hana kom í ljósið, sló teir av fótum.

Tað kom at standa fast, at vararíkisumboðsmaðurin segði úti í Tinganesi, meðan so nógvir gævir harrar vóru til stæðis, at ríkisstjórin eftir umstøðunum var gingin við til at góðtaka tilboðið, uppskotið, til Norðoyingar.

at P. M. Dam hevði leitað niðan til ríkisumboðið fyri at fáa sakkóna — jurisdiska — hjálp til at seta saman tað uppskotið, ið mátti samtykkjast á lögingi til broytan av læknaSKIPACININI, um tilboðið skuldi kunna verða fram, og

at at hann fekk hesa hjálp — til vitni um tað eru eingir minni enn fulltrúarnir og sjálvur vararíkisumboðsmaðurin.

Henda hjálpin var ikki av aðrari náttúru, enn at ein og hvør hevði fingið hana, annahvørt talan var um tjóðveldismenn, — fólkaflokksmenn, sambandsmenn ella javnaðarmenn.

So endaði leikir.

Men óhugnaligt er at vita sær, at tilíkk mannagongd kann fara fram, at okkara hægstu menn, ríkisumboðsmaðurin og lögmaðurin, ikki skulu halda seg vera ov góðar sum embætismenn at lata frá sær vápn, ið ikki

bara eftir flestra manna tykki ikki kunnu nýtast, men sum harafturat verða nýtt soleiðis, at tey skulu tæna at villa og seta sannleikan til viks.

Men tibetur — teir eru ikki eina-mallir um súðir at sifla.

Mangir eru leikir í longum talvi.

P. M. Dam.

»Dagblaðið«

sigst at vera keypt av Hákuni Djurhuusi, landsstýrismanni. Knút Vang o. fl.

»Ríkir menn í vasanum«!

Eisini frættist at prentiarbeiði landsstýrisins nú havnar á »Bókaprent«, og at tað ikki altíð er biligheitin sum er avgerandi.

Hinar prentismiðjurnar eru illa við, um tað verður so, at tær ikki longur sleppa upp í at geva tilboð — og fáa arbeiðið, tá ið tær eru biligast.

Teinum dæmar líka so litið sum øðrum privatkapitalistiskt monopol.

200.000 til SEV

SEV hevur fingið tilsagn um kr.

100.000 frá Føroya Brunatrygging og kr. 100.000 frá Føroya Sjóvátrygging.

Báðar tilsögnirnar eru treytaðar av lötingsins vedhaldan.

SEV trýtur um kr. 1.200.000, helmingurin skal fáast til vega í Føroyum, hin parturin í Danmark. Harmiliga við hesum stórverkinum, sum annars má sigast at vera eitt av landsins størstu framstigum, er, at ikki allar kommunurnar, ið upprunaliga høvdu teknað seg fyri at vera við, eru komnar við, men mugu sita í myrkri.

Okkurt má vera gjørt fyri at hjálpa hesum kommunum at fáa el-ljós.

Kvøldmóti

Apotekarinn hevði ígjærkvøldið fyrdestur á apotekinum um heimabrygging fyri lötingsmonnum.

YMISK TÍÐINDI

Fyri Skúvoyar kommunustýri legði J. P. Davidsen hóságin uppskot á ting um stúdning til brimgarð, slættan av helluni og leingjan av bátadráttinum í Skúvoy. Biðið verður um triðjapartin av kostnaðinum, ið er 30.000.

★

Hóságin varð til viðgerðar á tingi: lóg um avrokning og lönjavning fiskimanna. Vegna uppsögnina av einkarætti Fiskasöluunar eru ymskar broytingar neyðugar.

★

Brúðleyp: Í dag í Havn: Sólrún Ártung og Jóhannes Rubeksen, Havn. — Fríborg Henriksen og Anker Danielson, bæði av Tvøroyri.

Mikudagin kunnu hjúnini Elisabeth og Óli Wolles, fýrpassari á Tröllanesi, halda silvurburðleyp.

★

Føðingardagar: Í dag verða systkinini Jóhanna Katrina Magnussen og Jógván Fr. Haraldsen, Sandavági, 80 ár. Mánadagin: Julius Gaard, Svínøi, 50 ár.

★

»Thora«, evkaskip hjá Skipafelagnum, fór til Danmarkar kl. 3 í gjár. »Troldhjem« fór úr Keypm. í gjár.

week-END . . .

Dagblaðið tók soleiðis til undir og aftan á bukkuverkfallið: Í gjár: allir kassar fullir. Í dag: allir kassar tómir.

Fólkaflokksmenn eru sum kunnugt kendir sum kónir kassatómara.

Tað ræður um at hava fakmenn á øllum økjum. Hvi hjóðar býráðið ikki fólkaflokkinum renovatiónina, so fólki kunnu hava vissu fyri at teirra kassar altíð eru tómir.

Okkum er kunnugt, at lækni kemur í lögingið um sinnissjúku.

Feilar tingmonnum nakað?

Lærarin spurdi genturnar, hvat tær ætlaðu at verða, tá ið tær vóru tilkomnar.

— Eg ætli mær at verða mamma, um eg fái stór bróst, tá eg verði eldri. Annars ætli eg mær at verða lærarinna.

— Divanin hjá mær er nógv ov stutt. Eg pínist av fótulda hvørja nátt.

— Hvi kreppur tú ikki heinini niðan undir dýnuna.

— Tveit. Har er nóg kalt sum er, um eg ikki havi tey aftrat.

kvinnan

✱

Frá nonnu til sjónleikaravinnu.

Systur Marie Colette er vörðin sjónleikaravinnan Vennie Foley.

Í 11 ár var hon nonna í dominikanarkleystirinum í Dublin:

— Í kleystrinum tosaðu vit sjáldan, men bóðu nógv, sigur hon. Eg búði í einum króki aftan fyri húrðina, og einasta útstýr var ein krossur og ein sápa. Hinar systurnar vóru góðar og mildar. Men henda fullkomna kúðing var mær ov hörð. Alt vóru fastar reglur, ið ikki máttu brótast. Aldri annað enn tað eina: at verða lýðin. Tá ið eg hevði verið har 8 ár, kendi eg, at tað var ov miklið fyri meg, men tó gingi 3 ár inn til eg fekk tíkið eina avgerð og fekk loyvi frá pávannum at siga kleystrinum farvæl.

Teir seinastu mánaðirnar, áðrenn hon skuldi fara úr kleystrinum, fekk hon loyvi at lata hárið vaska. Og tað fyrsta hon gjörði, tá ið kleysturportirni vóru opnað, var at permanenta sær.

Tann filmurin, Vennie hevði sæð, var tann fyrsti talufilmurin ið vistur var: »The singing fools«. Tann næsti hon sá, var ein teknikolorifilmur.

Allur heimurin var broyttur, meðan eg var har inni. Tá ið eg kom út úr hártrúðkanhólini stillaði eg meg á götuni og stóð og glóddi: genturnar royktu og ein kundi sjággja beinið sjálvt á eldri kvinnum. Og so gjörði eg nakað, ið eg ikki hevði gjørt í árávis: eg

rann. Og eg helt áfram at renna ein heilan tíma.

Venni fekk arbeiði sum lærarinna, seinri kom hon á sjónleikarhúsið, og so rakti ein ungur írskur leikpallsstjóri — Jack Cunningham — við hana, meðan hon fekt við ein amatørleik.

Hann setti hana í arbeiði, og í hesum døgum verður henda fyrr, nonnan stórliga fagnað sum Maisie Madigan, ein av hövudsleikunum í einum sjónleiki, ið gongur á Írvingssjónleikarhúsinum í London.

★

Handlismálaráðharrin

Nýggi danski handlismálaráðharrin Lis Groes, ið er kona stjóran í dansku brúksfelagnum, hevur fingið eina verri viðferð og harðar ábreiðslur frá danska keypmannsstettinum. Hesum atskónum hava flestu kvinnufeløg í Danmark mótmælt. Um hetta skrivur ein kvinna í »Social-Demokraten«:

»Jeg tror, at alle kvindelige vælgere hilser med glæde, at vi fik to kvinder ind som ministre. Det kan faktisk ikke påskønnes nok. Jeg har tænkt lidt over købmændenes irritation over at Lis Groes blev handelsminister. Mon ikke en stor del af irritationen ligger i, at Lis Groes forstår sig på avancer og fortjenester? Det tror jeg, og jeg ønsker de to ministre held og lykke.«

Dansku kvinnurnar brúka fyr 160 milj. kr. í sokkum árliga.

MILLUM UNGFÓLK

»A, hvat er tað tó herligt,« og »tíggur hon um halsin á honum og gevur honum ein sötan koss.

»Hvat meinar tú, mín elskaði vinur?«

»Eg stóð og hugsaði um teg, um hvussu hugnaligt tað er, hvørja ferð tú kemur heim — nei, einki er sum at vera gítur.« »Tú komst lat meg vaska upp. Far tú og set teg eina lótu ... Hygg, her er ein sigarett, meðan tú hvílir teg.« »Takk, my darling ... ein pinn, takk.« So hendir hann hondina inn um fyrirkleðið og festir henni í. Hon tveitir seg á divanina, hann vaskar og turkar og heldar aftur við tónleikinum frá radi-onum. Tá ið hann er liðugur við uppvaskið setir hann kaffikannuna útá, borðreiðir við teim herligastu íggjuoyrakokum fyri 20 oyr u, og so sessast bæði so hugnaliga til ein góðan kaffimunn ... hon við »Alt for damerne og hann við »Anders ande«.

Nei, einki er aftur ímóti at vera gítur.

Íslandstrolari landar í Grimsby

Bannið móti íslenskum trolaralandingum í Onglandi hevur staðið við í 1½ ár — alt síðani íslendingar víðkaðu sjómarg sitt. Hóságin varð hetta bannið brotið. Íslendskur trolari, »Ingolfur Arnason«, landaði 3500 kits fyri 8500 stp. í Grimsby. Bert 80 kits av fiskinum vóru seld á marknaðinum. Alt hitt varð flutt burtur í bilum. 100 blaðmenn vóru umborð og tosaðu við íslenska skiparan.

Ferðamanna-propaganda

Felagið »landslaget for rejselivet i Norge« hevur sett í verk stórtingið propagandatiltak í Danmark. Teir hava latið prenta 10.000 propagandabóklingar og býtt teir út millum småhandlari í Danmark, sum síðan skulu kappast um, hvør ið kann pynta krumbúð-

arglugga sín snotuligast. Vinnarin fær ókeypis ferðaseðil til sín sjálvs og konna til vetrarferiuhald í Norra. Somuleiðis fær hin besti dekoratörurin ókeypis ferð og upphald í Noreg nakrar dagar. Mottoð er: Vinterferie er dobbelt ferie.

Klakksvíkar ítróttafelag hevur ársveitslu í kvøld.